

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 982/2023
28.09.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва КТЗ.бр. 729/23 од 11.09.2023. године, поднетом против правноснажног решења Вишег суда у Суботици Кж2 123/23 од 10.05.2023. године, у седници већа одржаној дана 28.09.2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва КТЗ.бр. 729/23 од 11.09.2023. године и **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажним решењем Вишег суда у Суботици Кж2 123/23 од 10.05.2023. године учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) Законика о кривичном поступку у вези члана 258. став 4. Законика о кривичном поступку, у корист окривљене АА.

Образложење

Решењем Основног суда у Суботици К 138/23 од 03.04.2023. године усвојен је имовинско – правни захтев оштећеног ББ, те је обавезана окривљена АА да оштећеном исплати укупно 1.097.944,80 динара у року од шест месеци по правноснажности решења, а под претњом принудног извршења, док је са евентуалним вишком имовинскоправног захтева оштећени упућен на парницу.

Решењем Вишег суда у Суботици Кж2 123/23 од 10.05.2023. године уважавањем жалбе браниоца окривљене преиначено је решење Основног суда у Суботици К 138/23 од 03.04.2023. године, тако што је оштећени са својим имовинскоправним захтевом упућен на парнични поступак.

Јавни тужилац Републичког јавног тужилаштва поднео је захтев за заштиту законитости КТЗ.бр. 729/23 од 11.09.2023. године само против правноснажног решења Вишег суда у Суботици Кж2 123/23 од 10.05.2023. године, због битне повреде одредаба

кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП у вези члана 258. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и утврди да је побијаним решењем повређен закон.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцу окривљене АА – адвокату Јелени Ч М Маросиук, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажну пресуду против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

По налажењу Врховног суда основано се у поднетом захтеву јавног тужиоца Републичког јавног тужилаштва указује да је доношењем побијаног решења Вишег суда у Суботици Кж2 123/23 од 10.05.2023. године учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП у вези члана 258. став 4. ЗКП у корист окривљене АА.

Из списка предмета произилази да је пресудом Основног суда у Суботици К 892/22 од 02.12.2022. године окривљена АА оглашена кривом због извршења два кривична дела превара из члана 208. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђена на јединствену казну затвора у трајању од једанаест месеци. Решењем Вишег суда у Суботици Кж1 11/23 од 10.02.2023. године уважавањем жалбе пуномоћника оштећеног делимично је укинута пресуда Основног суда у Суботици К 892/22 од 02.12.2022. године у делу одлуке о имовинскоправном захтеву и предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање. У поновном поступку Основни суд у Суботици донео је решење К 138/23 од 03.04.2023. године којим је усвојен имовинскоправни захтев оштећеног ББ а окривљена АА обавезана да оштећеном исплати укупно 1.097.944,80 динара, док је са осталим вишком имовинскоправног захтева оштећени упућен на парницу. Виши суд у Суботици донео је побијано решење Кж2 123/23 од 10.05.2023. године којим је уважена жалба браниоца окривљене и преиначено решење Основног суда у Суботици К 138/23 од 03.04.2023. године тако што је оштећеног са имовинскоправним захтевом упутио на парницу. У образложењу предметног решења као разлог наводи се чињеница да је у конкретном случају оштећени поднео тужбу Основном суду у Суботици дана 07.11.2022. године против правног лица „ВВ доо“ поводом које је у току поступак под бројем П бр.1049/22 и да се из истог чињеничног и правног основа, из истог догађаја – стицање без основа новчаног износа од 1.099.944,80 динара тражи накнада и у кривичном и у парничном поступку, те да је тужба поднета пре одлучивања првостепеног суда у кривичном поступку. Даље се наводи да будући да се поводом имовинскоправног захтева већ води парнични поступак а који се односи на враћање новчаног износа од 1.097.944,80 динара, извршењем кривичног дела окривљене, нема основа да се о томе одлучује и у кривичном поступку.

Одредбом члана 258. став 4. ЗКП је прописано да у пресуди којом окривљеног оглашава кривим или решењу о изрицању мере безбедности обавезног психијатријског лечења, суд ће овлашћеном лицу досудити имовинскоправни захтев у целини или делимично, а за вишак упутити на парнични поступак. Ако подаци кривичног поступка

не пружају поуздан основ ни за потпуно ни за делимично пресуђење, суд ће овлашћено лице упутити да имовинскоправни захтев у целини може да остварује у парничном поступку.

Имајући у виду наведено, Врховни суд налази да се основано захтевом за заштиту законитости јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва указује да је Виши суд у Суботици доношењем побијаног правноснажног решења, којим је оштећеног за имовинскоправни захтев упутио на парнични поступак, учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП у вези члана 258. став 4. ЗКП, јер наведено решење не садржи разлоге о одлучним чињеницама у погледу одлуке о имовинскоправном захтеву, а дати разлози су потпуно нејасни и у знатној мери противуречни. Наиме, у образложењу решења суд констатује да је тачно утврђена висина новчаног износа стеченог извршењем кривичног дела за које је окривљена осуђена правноснажном пресудом, а надаље не наводи који су то подаци из кривичног поступка који не пружају поуздан основ за потпуно или делимично досуђење имовинскоправног захтева, при чему свој став да се оштећени са имовинскоправним захтевом упути на парницу не образлаже, односно не даје јасне, конкретне и аргументоване разлоге на којима исти заснива.

Стога је Врховни суд, имајући у виду наведено, усвојио као основан предметни захтев, те је, како је захтев поднет на штету окривљеног, на основу члана 492. став 1. тачка 3) и члана 493. ЗКП утврдио да је побијаним правноснажним решењем Вишег суда у Суботици Кж2 123/23 од 10.05.2023. године учињена напред наведена повреда закона у корист окривљене АА, при томе не дирајући у правноснажност наведене пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председника већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић